

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia przez Komisję Europejską przepisu prawa i niemożliwości przyjęcia przez Komisję Europejską aktu podlegającego zaskarżeniu w niniejszym przypadku na podstawie art. 263 TFUE.
2. Zarzut drugi dotyczący nieuwzględnienia przez Komisję Europejską dowodów, które zostały jej przedstawione.
3. Zarzut trzeci dotyczący nieuwzględnienia przez Komisję Europejską argumentów dotyczących okoliczności faktycznych, które zostały przedstawione w toku całego postępowania.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań.
5. Zarzut piąty dotyczący nieuczciwego charakteru postanowienia umownego, które przewiduje jeden jedyny środek dowodowy w celu wykazania wykonanej pracy.
6. Zarzut szósty dotyczący przedawnienia wiarytelności żądanej przez Komisję.

Skarga wniesiona w dniu 4 maja 2016 r. – Republika Litewska/Komisja Europejska

(Sprawa T-205/16)

(2016/C 251/40)

Język postępowania: litewski

Strony

Strona skarżąca: Republika Litewska (przedstawiciele: D. Kriaučiūnas, R. Krasuckaitė i D. Stepanienė)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji nr C(2016)969 final z dnia 23 lutego 2016 r. dotyczącej zmniejszenia pomocy z Funduszu Spójności dla realizowanego na Litwie projektu pod tytułem „Pomoc techniczna dla zarządzania Funduszem Spójności w Republice Litewskiej” (2005LT16CPA001) w zakresie, w jakim przewidziano w niej zmniejszenie pomocy w wysokości 137 864,61 EUR;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi Republika Litewska podnosi zarzut dotyczący naruszenia przepisów art. 11 rozporządzenia Komisji nr 16/2003 ⁽¹⁾ w związku z zasadą uzasadnionych oczekiwań, gdyż Komisja Europejska, postanawiając zmniejszyć pomoc z Funduszu Spójności Unii Europejskiej na okres 2000–2006:

- nie wzięła pod uwagę okoliczności, że koszty VAT poniesione w celu wykonania decyzji Komisji C(2005) 5291 ⁽²⁾ zatwierdzającej projekt „Pomoc techniczna dla zarządzania Funduszem Spójności w Republice Litewskiej” (zwany dalej „projektem”) kwalifikowały się do zwrotu zgodnie z wymaganiami art. 11 ust. 1 rozporządzenia nr 16/2003 i innymi wymaganiami;

- błędnie zinterpretowała art. 11 ust. 3 rozporządzenia nr 16/2003 jako mający zastosowanie do projektu, gdyż nie rozważyła, czy koszty VAT podlegają czy nie podlegają zwrotowi; taka wykładnia jest niespójna z art. 11 ust. 1 rozporządzenia nr 16/2003 i jest pozbawiona logiki prawnej oraz możliwości zastosowania praktycznego w związku z finansowaniem projektów z Funduszu Spójności;
- nie wzięła pod uwagę art. 3 ust. 2 decyzji Komisji nr C(2005)5291, która przewiduje zgodnie z art. 7 ust. 4 rozporządzenia nr 1164/94⁽³⁾ przyznanie pomocy wspólnotowej w 100 % wartości projektu (to znaczy nie był przewidywany żaden wkład ze strony podmiotu realizującego projekt) i że państwo członkowskie mogło rozsądnie spodziewać się, że projekt będzie finansowany w pełni ze środków z Funduszu Spójności, to znaczy że wszystkie przepisy rozporządzenia nr 16/2003 zostaną zastosowane we właściwy sposób.

- ⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 16/2003 z dnia 6 stycznia 2003 r. ustanawiające specjalne szczegółowe zasady dla wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1164/94 w zakresie kwalifikowania wydatków w kontekście środków częściowo finansowanych przez Fundusz Spójności (Dz.U. 2003, L 2, s. 7).
- ⁽²⁾ Decyzja Komisji nr C(2005) 5291 z dnia 8 grudnia 2005 r. dotycząca udzielania pomocy z Funduszu Spójności dla projektu dotyczącego pomocy technicznej dla zarządzania Funduszem Spójności w Republice Litewskiej (CCI 2005/LT/16/C/PA/001), zmieniona decyzją Komisji nr C(2008) 1566 z dnia 15 kwietnia 2008 r. i decyzją Komisji nr C(2011) 3668 z dnia 20 maja 2011 r.
- ⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1164/1994 z dnia 16 maja 1994 r. ustanawiające Fundusz Spójności (Dz.U. 1994, L 130, s. 1), uchylone rozporządzeniem Rady (WE) nr 1084/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającym Fundusz Spójności i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1164/94 (Dz.U. 2006, L 210, s. 79).

Skarga wniesiona w dniu 2 maja 2016 r. – Bodegas Verdúñez/EUIPO (TRES TOROS 3)

(Sprawa T-206/16)

(2016/C 251/41)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Bodegas Verdúñez, SL (Villanueva de Alcardete, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat J. García Domínguez)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „TRES TOROS 3” – zgłoszenie nr 12 796 926

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 24 lutego 2016 r. w sprawie R 407/2015-5

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Uwzględnienie skargi na zaskarżoną decyzję, stwierdzenie nieważności tej decyzji i w jej miejsce wydanie innego rozstrzygnięcia, stwierdzającego, że:

- 1) do zgłoszonego znaku towarowego nie ma zastosowania zakaz z art. 7 ust. 1 lit. j);
- 2) subsydiarnie – i wyłącznie w razie stwierdzenia przez Sąd, że zakaz z art. 7 ust. 1 lit. j) stosuje się do zgłoszonego znaku towarowego – orzeczenie, że powinien on być stosowany jedynie do towarów „wina” i utrzymanie tego zakazu wyłącznie do tych towarów oraz przywrócenie ważności zgłoszonego znaku dla pozostałych towarów z klasy 33 wskazanych w zgłoszeniu